

ลักษณะการประกอบพิธีฮัจญ์

[ไทย]

صفة العمرة

[باللغة التايبلاندية]

มุหัมมัด บิน อิบรอฮีม บิน อับดุลลอฮ์ อัล-ตุไวญีรี

محمد بن إبراهيم بن عبد الله التويجري

แปลโดย: อัสนัน นิยมเดชา

ترجمة: عصران إبراهيم

ตรวจทาน: อุษมาน อิดรีส

مراجعة: عثمان إدريس

จากหนังสือ: มุคตะศ็อร อัล-ฟิฏฮ์ อัล-อิสลามีย

المصدر: كتاب مختصر الفقه الإسلامي

สำนักงานความร่วมมือเพื่อการเผยแพร่และสอนอิสลาม อัล-รีอบวะฮ์ กรุงริยาด

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة بمدينة الرياض

1429 – 2008

ลักษณะการประกอบพิธีอุมเราะฮ์

เริ่มด้วยการเนียตครองอิหฺรอมจากมิกอตก่อนที่จะล้าผ่านเข้าไป ส่วนผู้ที่อยู่ใกล้มักกะฮ์มากกว่ามิกอตกให้เนียตครองอิหฺรอมจากจุดที่เขาอยู่ ชาวมักกะฮ์ให้ออกไปเนียตครองอิหฺรอมนอกเขตหะรอม เช่น ต้นอ้อม และสุนัตให้เข้าสู่มักกะฮ์จากส่วนบนไม่ว่าจะเป็นเวลากลางวันหรือกลางคืน และให้ออกจากมักกะฮ์ทางตอนใต้หากกระทำได้อย่างไม่ลำบาก และให้หยุดการตัดบิยะฮ์เมื่อเริ่มเข้าสู่เขตหะรอม

เมื่อถึงมัศยิดหะรอมให้เข้าสู่ข้างในในสภาพที่มีน้ำละหมาด และเริ่มภาวะวาฟจากหะญูรฮ์ฮัซมัด (หินดำ) โดยให้บัยตุลลอฮ์อยู่ทางซ้ายมือ

สุนัตให้ทำการอิฎฎิบาฮ์ (สไบเฉียง) ก่อนทำการภาวะวาฟ นั่นคือให้ส่วนกลางของผ้าอยู่ใต้ไหล่ขวาและให้ชายผ้าทั้งสองข้างอยู่บนไหล่ซ้ายตลอดการภาวะวาฟ

สุนัตให้ทำการเราะฆะมัด นั่นคือการเดินเร็วๆ กิ่งเดินกึ่งวิ่ง (วิ่งเหยาะๆ) ด้วยความกระฉับกระเฉงเป็นพิเศษใน ๓ รอบแรกตั้งแต่หะญูรฮ์ฮัซมัดจนถึงสุดที่เดิม ส่วนอีก ๔ รอบที่เหลือให้เดินตามปกติ ซึ่งการอิฎฎิบาฮ์ (สไบเฉียง) และเราะฆะมัด (วิ่งเหยาะๆ) นั้นสุนัตให้กระทำเฉพาะบุรุษเท่านั้น และในการภาวะวาฟกุดุมสำหรับอุมเราะฮ์เท่านั้น

เมื่อถึงแนวขนานของหะญูรฮ์ฮัซมัดก็ให้หันเข้าหาแล้วยื่นมือไปจับ และจุมหินดำ ถ้าไม่สามารถกระทำได้อีกก็ให้เอามือจับหินแล้วจุมมือที่จับนั้น ถ้าหากไม่สะดวกก็อนุญาตให้ยื่นแตะด้วยไม้เท้าหรือสิ่งของใดๆ ในลักษณะนั้นก็ได้แล้วก็จุมไม้เท้านั้น ถ้ายังไม่สามารถกระทำได้อีกก็ให้ขึ้นไปยังหะญูรฮ์ฮัซมัดด้วยมือขวาแต่ไม่ต้องจุมมือแต่อย่างใดและเดินต่อไปไม่ต้องหยุด โดยขณะที่ผ่านแนวขนานหะญูรฮ์ฮัซมัดให้กล่าวว่า "อัลลอฮุฮักบัร" หนึ่งครั้งในทุกๆ รอบ และให้อ่านดุอาฮ์ใดก็ได้ขณะทำการภาวะวาฟ และให้รำลึกถึงอัลลอฮ์ให้มาก

เมื่อถึงรูกนุญมะมานีย์ ก็ให้จับด้วยมือขวาโดยไม่ต้องจุม ทำเช่นนี้ทุกรอบ และไม่ต้องกล่าว "อัลลอฮุฮักบัร" ถ้าหากไม่สะดวกที่จะจับกับมือก็ให้ทำการภาวะวาฟต่อไปโดยไม่ต้องตักบิร (กล่าวอัลลอฮุฮักบัร) หรือชี้ด้วยมือ และให้กล่าวระหว่างรูกนุญมะมานีย์กับหะญูรฮ์ฮัซมัดว่า

และให้ทำการภาวะวาฟ ๗ รอบจากรอบนอกกะอูบะฮ์และหิญญูริฮ์ฮัซมัด ทุกครั้งที่ผ่านแนวขนานหะญูรฮ์ฮัซมัดให้ตักบิร ยื่นมือจับ และจุมในทุกๆ รอบหากกระทำได้ ส่วนมูมกะอูบะฮ์อีก ๒ มุมไม่ต้องจับ และถ้าหากจะวางตัวแนบกับมุลตะซัหม์ซึ่งอยู่ระหว่างรูกนุญมะมานีย์กับประตูกะอูบะฮ์หลังภาวะวาฟกุดุมหรือวะดอาฮ์เพื่อขอดุอาฮ์ก็ได้

เมื่อเสร็จจากการภาวะวาฟ ให้ปิดไหล่ขวาแล้วไปละหมาดสุนัตหลังมะกอมอิบรอฮีมอะลัยฮิสสลามโดยอ่าน

﴿وَأَعِزُّوْا مِنْ مَقَامِ إِبْرٰهِيْمَ مُصَلِّىً﴾

ความว่า “และพวกเจ้าจงยึดเอาที่ยืนของอิบรอฮีมเป็นที่ละหมาดเถิด” (อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 125)

จากนั้นสูนตีให้ละหมาด ๒ ร็อกอ์ตสั้นๆหลังมะกอมอิบรอฮีมหากกระทำได้ ถ้าหากไม่สะดวกก็ให้ละหมาด ส่วนไหนของมัสยิดหะรอหมก็ได้ และสูนตีให้อ่านสุเราะฮ์อัลกาฟิรูนหลังฟาติหะฮ์ในร็อกอ์ตแรก และสุเราะฮ์อัล-อิคลาศในร็อกอ์ตที่สอง เมื่อละหมาดเสร็จก็ให้ลุกขึ้น ส่วนการขอดุอาอ์หลังละหมาด ณ จุดนี้ไม่มีแบบฉบับให้กระทำ เช่นเดียวกับการดุอาอ์ที่มะกอมอิบรอฮีม

เมื่อละหมาดเสร็จ สูนตีให้เดินไปจับหะญูร้อฮ์สวัตหากกระทำได้
จากนั้นให้เดินไปยังเขาเศาะฟา และสูนตีให้อ่านขณะเดินขึ้นเขาว่า

﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَن يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَن تَطَوَّعَ

حَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٨﴾

ความว่า “แท้จริงภูเขาเศาะฟา และภูเขาเมรวะฮ์นั้น เป็นส่วนหนึ่งจากบรรดา เครื่องหมายของอัลลอฮ์ ดังนั้นผู้ใดประกอบพิธีหัจญ์หรืออุมเราะฮ์ ณ บัยตุลลอฮ์ก็ไม่มีบาปใด ๆ แก่เขาที่จะเดินไปมาระหว่างภูเขาทั้งสองนั้น และผู้ใดประกอบความดี โดยสมัครใจแล้ว แน่นอนอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงขอบใจและผู้ทรงรอบรู้อยิ่ง” (อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 158)

และกล่าวว่า “ฉันขอเริ่มต้นเหมือนกับที่อัลลอฮ์ตะอาลาเริ่ม” เมื่อขึ้นสู่เขาเศาะฟาและเห็นบัยตุลลอฮ์ก็ให้ ยืนหันไปทางกิบลัต และกล่าวตักบีร ๓ ครั้ง โดยยกมือ (เหมือนขอดุอาอ์) เพื่อกล่าวชิกรุและดุอาอ์ ไม่ใช่ใน ลักษณะการยกมือตักบีรในละหมาด จากนั้นให้กล่าวว่า

»

«

ความว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกเหนือจากอัลลอฮ์ ไม่มีผู้ใดเป็นภาคีกับพระองค์ อำนาจ และการสรรเสริญเป็นสิทธิของพระองค์ พระองค์คือผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกเหนือจากอัลลอฮ์ พระองค์ทรงปฏิบัติตามสัญญาของพระองค์ ทรงช่วยเหลือบ่าวของพระองค์ และพระองค์เพียงผู้เดียวที่ทรงสร้างความปราชาภัย ให้แก่พลพรรคทั้งหลาย” (บันทึกโดย อัลบุคอรี : ๔๑๑๔ และมุสลิม : 1218)

จากนั้นให้ขอดุอาอ์ และกล่าววบทชิกรูดังกล่าวอีกครั้ง แล้วขอดุอาอ์ และกล่าววชิกรุเป็นครั้งที่ ๓ โดยบทชิกรุให้กล่าวเสียงดัง ส่วนดุอาอ์ให้ขอเบาๆ

จากนั้นให้ลงจากเขาเศาะฟามุ่งหน้าไปยังเขามัรวะฮ์ด้วยความสงบเสงี่ยมและนอบน้อม เมื่อเดินถึงเส้น เขียวให้กึ่งเดินกึ่งวิ่งเร็วๆจนกระทั่งถึงเส้นเขียวที่สอง จากนั้นก็ให้เดินไปยังเขามัรวะฮ์ โดยตลอดทางให้กล่าวตักบีร ชิกรุและขอดุอาอ์

เมื่อถึงเขามัรวะฮ์ ให้เดินขึ้นแล้วหันไปทางกิบลัต ยกมือขึ้นกล่าวชิกรุและขอดุอาอ์ และกล่าวเช่นเดียวกับที่ กล่าวบนเขาเศาะฟา ๓ ครั้ง จากนั้นให้ลงจากมัรวะฮ์เพื่อมุ่งหน้าไปยังเศาะฟา โดยเดินในส่วนที่ต้องเดิน และกึ่งเดิน

กึ่งวิ่งในส่วนที่ต้องกระทำเช่นนั้น ทำเช่นนั้น ๗ รอบ เทียวไปคิดเป็น ๑ รอบ และเทียวกลับ ๑ รอบ เริ่มต้นที่เขาศาเซาะ ฟาสันสุดท้ายที่มั่วระฮู และสุนัขให้ทำการสะแอในสภาพที่มีน้ำละหมาด และให้ทำอย่างต่อเนื่องไม่ขาดตอน และสุนัข ให้มีความต่อเนื่องระหว่างการเฆาะวาฟและสะแอ

เมื่อเสร็จสิ้นจากการสะแอแล้วให้โกนผม หรือตัดให้ทั่วศีรษะ ซึ่งการโกนดีกว่า ส่วนสตรีให้ตัดผมเพียง กระจุกเล็ก ๆ ก็เป็นการเพียงพอแล้ว ซึ่งเช่นนี้การประกอบพิธีอุมเราะฮ์ก็ถือว่าสิ้นสุด และทุกอย่างที่เคยเป็นที่ ต้องห้ามขณะครองอิหรอมก็เป็นที่ยอนุญาต เช่น เสื้อผ้า เครื่องหอม หรือการสมรส เป็นต้น

ให้สตรีปฏิบัติเหมือนบุรุษทุกอย่างในการเฆาะวาฟและสะแอ ยกเว้นการเราะมัดหรือกึ่งเดินกึ่งวิ่งในการ เฆาะวาฟซึ่งเฉพาะบุรุษเท่านั้น และไม่ต้องเดินกึ่งเดินกึ่งวิ่งในการสะแอ และไม่ต้องอิฎฎิบาฮู และควรหลีกเลี่ยงการ เปิดเผยเครื่องประดับ การเปิดเผยใบหน้า ส่งเสียงดัง หรือปะปนกับบุรุษ

ชายใดมีเพศสัมพันธ์กับภรรยาหลังจากเนียตอุมเราะฮ์ จำเป็นที่เขาต้องประกอบพิธีให้เสร็จและต้องชดใช้ ภายหลัง เนื่องจากเขาได้ทำให้พิธีอุมเราะฮ์เสียด้วยการมีเพศสัมพันธ์ ถ้าหากเขามีเพศสัมพันธ์ภายหลังการเฆาะ วาฟและการเดินสะแอแต่ก่อนที่จะโกนหรือตัดผมก็ถือว่าอุมเราะฮ์ของเขาไม่เสียแต่อย่างใด แต่ต้องจ่ายพิดยะฮ์ผู้มี เหตุจำเป็น

สุนัขให้ผู้ประกอบพิธีหัจญ์แบบตะมัดตุฮ์ตัดผมในพิธีอุมเราะฮ์ โดยเหลือบางส่วนไว้โกนในพิธีหัจญ์หากว่า ระยะเวลาระหว่างสองพิธีนั้นห่างกันไม่มาก

เมื่อมีการอิกอมะฮ์ขณะที่เขากำลังเฆาะวาฟ หรือเดินสะแอ ก็ให้เข้าร่วมละหมาดพร้อมญะมาอะฮ์ เมื่อ ละหมาดเสร็จก็ให้ทำการเฆาะวาฟต่อจากจุดที่หยุดให้ครบรอบ โดยไม่จำเป็นต้องเริ่มรอบใหม่

หุกุมการจับหะญ์ร้อฮ์สวัต

การจับ จับ และชี้หะญ์ร้อฮ์สวัตพร้อมตักปี้รลันเป็นสุนัต ซึ่งหากใครลำบากที่จะกระทำก็ให้เว้นส่วนนี้ไปได้

สุนัตให้จับและจับหะญ์ร้อฮ์สวัตสำหรับผู้ที่สามารถกระทำได้ในการเฆาะวาฟ และระหว่างการเฆาะวาฟกับ การเดินสะแอ แต่ถ้าหากต้องเบียดเสียดหรือสร้างความลำบากแก่ผู้อื่นก็ถือว่าไม่ควรกระทำ และให้เว้นเสียดีกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของสตรี ทั้งนี้ เนื่องจากการจับและจับนั้นถือเป็นสุนัต ส่วนการทำความเดือดร้อนแก่คน อื่นถือว่าเป็นบาปหะรอม จึงไม่สมควรอย่างยิ่งที่จะกระทำสิ่งที่เป็นสุนัตกับสิ่งที่เป็นหะรอมในเวลาเดียวกัน

หะญ์ร้อฮ์สวัตเป็นหินที่ลงมาจากสวรรค์ เดิมทีนั้นขาวยิ่งกว่าน้ำมัน แต่บาปความชั่วของลูกหลานอาดัมทำให้ สีของมันเปลี่ยนเป็นสีดำ หากมันว่ามนไม่ถูกแปดเปื้อนด้วยความสกปรกของยุคญาฮิลียะฮ์แล้วละก็ ผู้ใดที่ เจ็บป่วยเมื่อได้จับมันก็จะหายจากอาการเจ็บป่วยนั้น ในวันกียามะฮ์อัลลอฮ์จะเอาหินนี้ไปให้มันเป็นสักขีพยานแก่ผู้ ที่เคยจับมันด้วยใจที่บริสุทธิ์ โดยการจับหะญ์ร้อฮ์สวัตและรูกนุนะมานียันนั้นยังเป็นการล้างบาปให้หมดไป

ความประเสริฐของการเฆาะวาฟรอบบัยติลลาฮ์

สุนัตให้มุสลิมทำการเฆาะวาฟให้มาก

:
:
.« » :

จากอุบัยด บิน อุมัยรฺ เล่าว่า ท่านได้ยินบิดาของท่านกล่าวแก่อิบนุอุมัรฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า ว่า “ทำไมฉันไม่เห็นท่านจับ (มูมไต) นอกจากสองมูมนี้ ะหะฎิรฺอัศวัตกับรูกนุนยะมานิยฺ? อิบนุอุมัรฺ ก็ตอบว่า “ที่ฉันทำเพราะฉันได้ยินท่านเราะฮะฮุสฺล คีอัลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่ การจับมูมหินทั้งสองนั้นเป็นการลบล้างบาป” บันทึกโดยอะหฺมัด (๔๔๖๒) และตฺริมิซียฺ (๙๕๙)

การเฎาะวาฟในสภาพที่มีน้ำละหมาดประเสริฐและสมบูรณ์กว่า แต่ถ้าทำการเฎาะวาฟโดยไม่มีน้ำละหมาดก็ถือว่ากระทำได้ (อุละมาอฺส่วนใหญ่มีทัศนะว่าจำเป็นต้องมีน้ำละหมาด –ผู้แปล) ส่วนการปราศจากหะดัษใหญ่เช่นญะนาบะฮฺ หรือประจำเดือนนั้นถือเป็นวาญิบ